199. 1

3. 6

Seminari

Seminari

I. La crisi del model comunista

1. Interacció entre política exterior i defensa URSS.
   1.1. Condicions d'aparició política: la trajectòria de la III Int.
   1.2. La guerra freda.
   1.3. La transició cap a règims de la II guerra mundial.
   1.4. Falta de sensibilitat per a les noves lògiques nacionals. Excepció F.P.?
2. Després del XX Congrés i de la coexistència pacífica:
   2.1. Crisi de l'ideal soviètic als països socialistes.
   2.2. La coexistència com a equilibri de forces. La defensa de la URSS ja no és indispensable.
   2.3. La ruptura amb Xina.
   2.4. Primers intents: el policentrisme (Togliatti).
   2.5. Progressiva pèrdua de valor del model soviètic.

3. El P.
   3.1. Tipus de p. pel i les seves característiques.
   3.2. Precipitació de la crisi: el

lets de cop 1968 i la invasió de Txecoslovàquia. ~~Dos~~ conclusions:

A) La crisi del cop per de veure la impossibilitat dels p. per aplicar el seu projecte de construcció de la alternativa democràtica

B.) La invasió de Txecoslovàquia entra la necessitat del Tercer cicle de la vella concepció del com. construït per URSS.

C) Redefinició de la política de la revolució (té per paradigma)

3.4. Nou plantejament: el p. és dirigència però en el context de referència nacional.

II. Naixement d'una nova esquerra als anys 60.

1. Triple origen:

1.1. Crisi ideològica. La crisi del com. obre lloc a diferents reptes teòrics (Trotskisme, etc.)

1.1. Replantejament polític internacionalista: solidaritat amb països que s'alcen contra l'imperialisme.

La cosa és la defensa contra la crema global (per exemple el plantejament de lluita per la pau) sinó la activitat combativa, per enfortir el caràcter diferenciat de la classe obrera.

Per això cercar una solidaritat i una lluita de masses contra l'imperialisme (v.g. Vietnam).

1.3. A partir del moviment, noves lluites de masses davant l'escalada de l'ofensiva capitalista (R. comunal, ideològica, mediàtica, etc.) per el pc. no saber interpretar-les potencialment.

2. Da respecte de l'organització.

2.1. En general, és la resposta defensiva o retallada. Tot el dia del

pot de vista teòric com de l'aplicació [Les de A. Leiva: "l'aplicació pràctica de l'esquema és l'evolució del concepte de desamortització".].

El cercle esquema la dreta del panot: línies retes, oblíqües, especialment les radials, definició de l'estètica i com de principis distincts del panot, etc

2.7. Aportacions positives: multifuncionalitat espai verd urbà, no-ciutat; nous usos de solidaritat de cares (ocupacions d'espais verds; tribunes: -lúdic; estudiants; -estètics polític -; històrics, etc.). Un cert enriquiment de les formes de ciutat; nova utilització d'intersticials

Nous usos de solidaritat

de canvi, cap de baix.

2.3. Pèrdua política adobada amb el temps deliberat per la pèrdua del pc.

O distinció i dobleta o llista voluntària. Però cal posar-hi els criteris:

c) Reforma i moderació.
d) Democràcia i moderació.
d) Nous intents de coalització de canvi.
e) Aliances de classe
b) Electoralisme i moderació, etc.

III. Els pc. davant aquestes actituds.

1. Anàlisi d'algunes experiències:

1.1. Xile: U.P.
1.2. França: Unió de l'esquerra
1.3. Itàlia: compromís històric
1.4. Xina: pacte per la llibertat.
1.5. Portugal: aliança amb MFA

155. 7

2. L'acord:

2.1. Imputació de la llista definitiva i provisional (op. Xirla, Hnos. Ibáñez)

2.2. Imputació a la llista del partit de la unitat d'Esquerra.

a) No s'ha de cap el nombre de la llista.

b) Pels imputats de les candidatures polítiques i identificats per la policia judicial i la Guàrdia Civil.

2.3. S'ix per proposar a Junta Electoral i a ix per dedicar a l'; Fiscal del Tribunal Constitucional i la via Legislativa electoral.

2.4. Imputació d'acord als objectius intendits. No s'ha del cap. Comptant el nombre de coll i volta.

155. 8

3. Estadístiques d'aquests factors:

3.1. Ens la necessitat d'igualar classes socials i de col·laborar classes socials europees aquestes per D.C.

3.2. Ens necessitat d'unificar el sistema entre el capitalisme i la reacció, i la de canviar les estructures.

3.3. Ens la necessitat de classes entre el sist. capitalista; la de millorar el nivell de vida de les masses, en condicions de mínima ocupació.

3.4. Ens la necessitat d'igualar la mobilització de les masses i de per aplicar diferències (Grup Mayo i Portugal).

IV. Algunes conclusions:

1. La violació no és un acte mític. Un poc ambigu i contradictori, però cal fer-hi atenció igualment. No és possible amb conviccions. Les dues obres sobre la violència i la destrucció de l'Estat no volen dir res: el poble és qui té el poder en situació de capitalisme avançat, de pluralisme de classes, i per tant amb el poder.

2. El p. de p. és necessari. No és un fi en si mateix. No serà un p. com el de la III Internacional contradictori entre el p. tradicional i el p. de classe. Aplicació de la pobla política lluitadora.

El p. de classe no podrà existir sense el de dalt i el d'un acte mític.

155. 10

3. Liberté absolue de critique, explication, discussion des auteurs.

Ne pas lire en public. Avoir la note en accident littéraire.

Ne pas articuler la phrase tout de partir, pour ne rien laisser voir de l'idée électrique.